

Mukijeve dogodivščine

1. Katja spozna Mukija

Ko Tjaša prispe do klopce, jo Katja že čaka: »Vse povej! Po vrsti, vse hočem vedeti!«

»Seveda, seveda,« se nasmehne Tjaša in hoče prisesti na klopco, vendar se Katji preveč mudi. Čim prej bi rada videla muca. Odpravita se po ulici. Sonce zahaja, vročina popušča.

»Očitno ste dolgo potovali. Je bila gneča na cesti?«

»Odločno predolgo, tako sem nestrpna. Kaj bi o gneči, ti povej, kako je z mucem!«

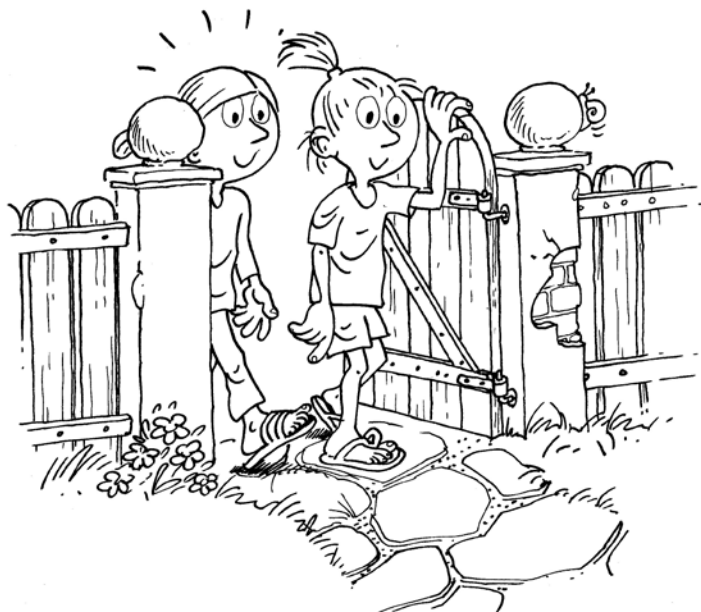
»Z Mukijem,« pojasni Tjaša. »Gospa Neda ga je poimenovala Muki. Pravi, da je imela muca, ki mu je bil čisto podoben in mu je zato dala ime po njem. Prav tako ga je dobila, ko je bil star kake tri tedne in ga je morala hraniti po steklenički.«

Odpreta vrtna vrata in stopita na dvorišče. Na eni strani je majhen vrt, na drugi lopa, naravnost čez travo pa vodi kamnita potka do terase, s katere je vhod v majhno hiško. Ves vrt je obdan z visoko leseno ograjo. Na terasi zagledata gospo Nedo, ki ima v eni roki stekleničko, v drugi pa nekaj res majhnega, kosmatega, sivo belega ...

»Muki!« zacvili Katja in steče po potki.

»Šššš, ne tako glasno! Prestrašil se bo. Čeprav ne sliši še dobro, so to zanj zelo nenavadni in strašljivi zvoki!« jo že na daleč miri gospa Neda.

»Joj, dober dan! Tako sem vznemirjena, da sem kar pozabila pozdravit,« šepeče Katja, ko se približa.

»Kako je drobčkan!« se čudi, ko gleda majhne tačke in se zazre v Mukijeve modre oči, »in kako lepe modre oči ima!«

»Vsi mačji mladiči imajo enako barvo oči, ko se skotijo. Čez kak teden ali dva se mu bodo začele spreminjati, in šele ko bo star dva meseca, bomo videli, kakšne barve oči bo imel.«

»Koliko pa mislite, da je star?«

»Iz mojih izkušenj dva do tri tedne. Ko so stari približno deset dni, mucki spregledajo, a še ne vidijo dobro. Pri dveh tednih se jim začena razvijati sluh in dvignejo ušeska. Prej so ušesni kanali zaprti. Muki ima že odprte oči in tudi sliši že očitno, saj se je prej krepko zdrznil, ko te je zaslišal!« se nasmehne Neda.

»Joj, žal mi je, če sem ga prestrašila!«

»Ne bo nič hudega, saj se mora navaditi na svet okoli sebe. Je pa seveda bolje, da se privaja bolj postopoma,« se namuzne Neda in umakne stekleničko iz malega brkatega gobčka. Takoj zatem mu začne masirati trebušček.

